

skættelse eller fritagelse af Tolden vil yde. Hertil kommer, at, vedbliver Landets økonomiske Udvikling at gaa frem som hidtil, hvilket der vistnok er Grund til at vente, saafremt ikke usforudsete Omstændigheder skulle indtræffe, vil der efter den Stigning, som hidtil har fundet Sted i Toldindtægterne, ikke gaa mange Aar hen, førend de atter have naaet en saadan Størelse, at den direkte Skat maa kunne falde bort eller dog nedfattes. Mindretallet tager derfor ikke i Betænkning at foreslaa Nedsættelse for en Del Artikler, der ere almindelige Fornødenhedsartikler; men førend det fremsætter dem, skal det tillade sig nogle Bemærkninger om enkelte Artikler, hvortil det stiller Vædringsforslag, hvortil Flertallet ikke deltager.

Efter Lovforslaget er Sikoriepødder (Nr. 9) sat til 2 Ore af 1 Pund, og vandtrukken Sikorie (Nr. 57) til 6 Ore af 1 Pund. Mindretallet foreslaar begge Numrene frie for Told, fordi Sikorie er en Forbrugsartikel særlig for de Uforvænede. Hvad vandtrukken Sikorie angaar, er der ved forskellige Leiligheder udtalt, at man udsætter sig for, at brændt Kaffe, navnlig tilsat med en Sufferopløsning, skal blive indført til Fortoldning som Sikorie.

Denne Frygt tror Mindretallet ikke, at der er tilstrækkelig Grund til at nære. Folkethingets Udvalg har nemlig som Bilag til den Betænkning, som i Rigsdagsamlingen 1872—73 blev afgiven over Toldlovsforslaget, aftrykt en Skrivelse fra Finantsministeriet af 13de Februar 1872, hvori det hedder: „Brændt Kaffe og Sikorie skjelnes let fra hinanden saavel ved Lugten som ved Smagen, og at der i „Sikorie“, der som Handelsgjenstand frembydes til Fortoldning, skalde være iblandet brændt Kaffe, (i hvilket Tilfælde Varen selvfølgelig vilde blive behandlet som et Kaffe-surrogat), er formentlig kun et Tankeexperiment, efter som Saadant ikke vilde kunne betale sig paa Grund af Prisforskjellen, og fordi den brændte Kaffe derved vilde tabe sine karakteristiske Egenskaber og dermed sin Værdi“.

Efter denne Udtalelse af Finantsministeriet kan Mindretallet ikke have nogen Betænkning ved sit Forslag og skal endnu kun tilføie, at en Told af 6 eller, som Flertallet foreslaar, 7 Ore er usforholdsmæssig høi, og at det derfor ikke kan tilraade at beholde den af Hensyn til de indenlandske Fabrikker.

Paa Vin og Vinmudder Nr. 13 foreslaar Mindretallet Forhøielse fra 50 og 13 Ore til 66 og 16, fordi det er en Overflødigheds-gjenstand, der kan undværes. Der er vel hørt den Indvending, at en Toldforhøielse vil bidrage til Eftergivelse af Vin, men Mindretallet kan ikke tillægge denne Indvending en saadan Betydning, at det skalde frafalde sit Forslag, da de nuværende Priser allerede i sig indeholde for dem, som ville indlade sig paa slikt Bedrageri, Opmintring til disse Eftergivelseler.

Nr. 90 Silkevarer og Nr. 91 Halvsilkevarer ere i Lovforslaget satte til 4 Kroner og 2 Kroner 66 Ore. Mindretallet foreslaar 6 og 4 Kroner. Imod disse Forhøielse er udtalt, at de ville have til Følge, at Indsmugling af disse Varer vil tiltage. Mindretallet skal hertil kun bemærke, at Tolden af 4 Kroner og 2 Kroner 66 Ore allerede er saa høi, at det maa antages, at den Handelende, som vil give sig af med Indsmugling, har allerede ved den Opfordring dertil.

Mindretallet foreslaar fremdeles Løbe-Nr. 103, Andre Olier 4 Ore ændret til 2 Ore, da Stenolie er en almindelig Forbrugsartikel og da en Told af 2 Ore allerede i Forhold til Varens Værdi er høi.

Med Hensyn til Papir foreslaas 2 Vædringer, nemlig ved Løbe-Nr. 107 1 Pbd. 3 Ore nedsat til 2 Ore og ved Løbe-Nr. 109 1 Pbd. 12 Ore nedsat til 8 Ore. I Betragtning af den Betydning, det har, at Skriv- og Tryk-papir ikke fordyres, har Mindretallet foreslaaet Nedsættelsen paa Nr. 107, men har, da det ikke har drøftet sig til at foreslaa nogen Nedsættelse paa Klædetolden, ikke turdet gaa saa vidt som Folkethinget i sit Forslag.

End Løbe-Nr. 109 angaar, skal man kun bemærke, at det er simple Læpeter, som væsentligst udgjøre Gjenstand for denne Position.

Løbe-Nr. 111—113 angaa Paraplyer. Udvalget har anset det rigtigt at forhøie Toldafgiften paa Nr. 160 Billedskærer-, Dreierarbejde o. desl. fra 25 til 33 Ore, og Mindretallet har derfor i Righed hermed ment det rigtigt at forhøie 113 til 33 Ore. Som Følge heraf maa Nr. 111 og 112 have en tilsvarende Forhøielse og desuden maa 111, som omfatter Paraplyer med Silkeovertæel forhøies, saafremt Tolden paa Silke sættes til 6 Kroner.

Løbe-Nr. 116—118. Da Ris er et godt og sundt Næringsmiddel, der efterhaanden bruges mere og mere af den store Masse af Befolkningen, anser Mindretallet det for rigtigt, at Tolden hæves derpaa, ligesom Tilfældet er med andre Kornsorter. Følgen heraf vil formentlig være, at Risengryn vil kunne sælges til omtrent samme Pris som Byggryn.

Løbe-Nr. 123 Skibe. Da Udvalget foreslaar Lønner og Tern fri for Told, tror Mindretallet, at der ikke behøves saa høi Told som foreslaaet til Beskyttelse for den indenlandske Skibsbygning, og da det anser enhver Forøgelse af den danske Handelsflaade for en Fordel, anser det det for urigtigt at bebyrde Anstæffelsen af Skibe fra fremmede Skibsverfter med for høie Afgifter. Paa Grund heraf foreslaar det Tolden nedsat til 1 pCt.

Løbe-Nr. 151—153. Den nuværende Told paa Lobat (Nr. 151) var efter Loven af 4de Juli 1863 5 p. og blev ved Loven om Krigsskat af 5te August 1864 forhøiet med 2 p., og efter Lov-